התודה היתה באה פרק שמיני

מסורת הש"ס

גמ' ט) [לקמן פט. תמורה כה: כריתות מז.] **ג)** תמורה כג: פסחים לז. **ג)** תמורה כה. ע"ש פסחים לז: [יומא סה.] **ד)** פסחים יג: [וש"ס מימא רבה וכ"ה ברש"י לפנינו ע"פ ד"ה תודה] **ה)** ל"ל אמר **רש"י ו)** ל"ל ומשמע לן ל"ק **ז)** ל"ל לא שנו כו' הכיא בין לפני כו' ל"ק **ח)** ל"ל מתכפר בלאחר ל"ק **ט)** ל"ל מותר דתודה היא דאדם מתכפר בשבח בוולך מודם מוכח **י)** גי' ל"ק לו כה לו בולד **יא)** כ"ל בולד מודם **יב)** ל"ל בתוספת ל"ק **תוס' יג)** ל"ל בתודה ל"ק **יד)** ל"ל והוה ליה ל"ק

הגהות הב"ח

(א) **רש"י** ד"ה לגלא מחולל וכו' בין לפני כל"ל ותיבת הקריבה נמחק:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) **גמ'** שמואל נמי חדא. ל"ג ולפ"ז שוב מלי שמואל סבר אף כרבי. אבל רש"י לא פי' כך בד"ה מלי קמ"ל וכו'. ודם מי שמיכן דש"כ אין אמר שמואל כל שבחטאת מתה אינה עושה לחם בתודה והא רועה נמי איכא לרבי לאינה עושה לחם בתודה. ואינו נוח לי. ועי' בכורות דף נח ע"א בתוס' ד"ה כל כו' ודו"ק:

הגהות

תוס' ד"ה מאי קמשמע לן. מסיק דילמא אם שייריר משוייר. נ"ב ל"ל אם שיירי אינו משוייר:

(רי"א מגר)

תורה אור

גמ' א) אֶם עַל תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבָּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן: (ויקרא ז, יב)

אלא אחליפי תודה נדבה. דקאמר הכי זו ואבדה ומפרים אחרת תחתיה לומר דאסקיפא דהא ברייתא קאי [ג] דקאמר מנין תמורה ואליפין דסמאת קתני יג] [ו]וקמשמע לן בחליפי תודה נדבה ואמר רבי יוחנן עלה [ז]לא שנו כו': **בין לפני כפרה בין לאחר כפרה.** [ח]שנתכפר בחטאת טעונות שניהן לחם דמרבה בתודות הוא דהואיל ולא נתחייב להפרים אחרת והפרישה גבי תודות שלעתיה שדעתו היה להרבות בתודות של נדבות והלכך [יד] מביא בלתמיהן: **אלא אוולד תודה נדבה.** כגון שהפרים וילדה בין [ט] הקריבה לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעונה לחם דמותר דתודה היא שכבר נתכפר בחטאת והוי כמפרים מעות לתודתו וניתותרו דכל דבר הבא מאליו כגון ולד תשיב מותר: **אלא אוולד תודת חובה.** וכי קתני לעיל ולא ולדה טעון לחם לאחר כפרה אבל לפני כפרה טעון ולחם ליכא למיפרך בין לפני כו' [טו]מרבה בתודות הוא דאין לחם טו] מרבה בתודת מוכה: **אדם מתכפר בשבח הקדש.** דהייגו הולך [של תודת מוכה] וכיון דיכול להתכפר בחיוב שירצה [י]לו בחם לו בולד הכי נמי טעונות לחם: **הוי בה אביי נמי בהאי גוונא.** אהייא ותיכף [טז] מולד תודת מוכה: **לפני כפרה טעונות לחם.** דאדם מתכפר בשבח הקדש לאחר כפרה אין טעונין לחם דמותר דתודה היא ובוולד דתודה נדבה הכי לפני כפרה נמי אין טעונין לחם משום דאין אדם מתכפר [יא]בתודת נדבה: **כל שבחטאת מתה.** מפרש לקמן: **ואילו גבי חטאת.** אם נמצאת לפני כפרה רועה שאין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שכיפרו הבעלים הא נמצאת קודם שכיפרו הבעלים רועה ואילו תודה בכה"ג דהפרים תודה ולאבדה והפרים אחרת תחתיה והרי שתיהן עומדות אינן חטאת כי האי גונא רועה דתנן אין טעונה לחם דכתיב (ויקרא ז)[אא] יקריבנו לאחד ולא שנים והיכי קאמר כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: **שמואל כרבי סבירא ליה דאמר אבודה בשעת הפרשה דשניה מתה.** אפילו נמצאת קודם שנתכפרו בעלים להכי לשמואל אין טעונין לחם: **אלא רועה לרבי היכי משכחת לה.** דקאמר שמואל כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: **והא גבי תודה בה"ג.** אם הפרים שני תודות לאחריות שאם תאבד האחת תהא שניה תמות אינה תודה בה"ג. אם הפרים שני תודות לאחריות שאם תאבד האחת תהא שניה בחטאת אין טעונין לחם דכתיב (ויקרא ז)[אא] יקריבנו לאחד ולא שנים והיכי קאמר כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: **שמואל כרבי סבירא ליה דאמר אבודה בשעת הפרשה מתה אלא רועה לרבי היכי משכחת לה:** דאמר שמואל כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: **והא גבי תודה בה"ג.** אם הפרים שני תודות לאחריות שאם תאבד האחת יתכפר בחבירתה דנהי דרבא פריך התם דלמא היינו טעמא דר"י דאדם מתכפר בשבח הקדש ואית ליה דאינה מתה אפי' חשיבה כחד גופא ודאי רבא לא מדמי ליה לולד חטאת דקסבר אין ולד חטאת אלא דוקא הפרישה רקנית ואח"כ נתעברה אבל בולד תודה מודה דאדם מתכפר וא"ת והכא מגלן דסבר ר"י מתכפר דילמא קסבר ר"י אם שיירו משוייר והוי תרי גופי והו"ל מפרש שתי תודות לאחריות ור"ל דמשמע ליה דמיירי בכל ענין אפי' הפרישה רקנית ואח"כ נתעברה דאז ס"ע מודו דחד גופא ניתנו. תו"א: **ג)** חילופי (חטאת) [תודת נדבה]: **ג)** כפרה טעונות: **ד)** תודת חובה וחילופי תודת חובה לפני כפרה טעונות: **ה)** אין טעונות: **ו)** מתיב רב עמרם. וה"ה דהמ"ל והרי ולד חטאת שהפרישה בשהיא מעוברת דלאו למיתה אזלא אפי' לאחר כפרה ואפ"ה אין ולד תודה טעונה לחם אחר כפרה ולמאי דמשני לקמן שמואל כר"ש ס"ל ניחא: **ז)** דתנן המפרש: **ח)** תרעה. והא דקי"ל נתכפרו בעליה מתה היינו דוקא בנתכפרו ואבדו: **ט)** דאמר. תמורה (דף כ"ה) וכריתות פ' בתרא: **י)** אמר רבה: **יא)** לחם גלל תודה ואין תודה גלל לחם ואמר רבה: **יב)** קאי דקתני מגין לרבות תמורה: **יג)** קתני וקי"ל בחליפי תודה דהיא נדבה: **יד)** והלכך חייב בלתמיהן: **טו)** אדם מתכפר בתודה הרבה הס"ד: **טז)** ותירץ דאולד: **יז)** לחם גלל: **יח)** תיבות אין מביא תודה אחרת נמחק:

אלא אחליפי תודה נדבה [א]בין לפני כפרה בין לאחר כפרה טעונות לחם מרבה בתודות הוא אלא אולד תודה [ב]נדבה בין לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעונין לחם מותר דתודה היא אלא אולד תודה [ג]חובה לפני כפרה טעון לחם לאחר כפרה אין טעון לחם מאי קמ"ל [ד] דקסבר ר' יוחנן [ה]אדם מתכפר בשבח הקדש הוי בה נמי אביי כי האי גוונא: איתמר נמי אמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן חילופי [ו] תודה נדבה בין לפני כפרה בין לאחר כפרה [ז] טעונה לחם מרבה בתודות הוא ולד תודה נדבה בין לפני כפרה טעון לחם מותר דתודה הוא וולד [ח] תודה חובה לפני כפרה טעונין לחם לאחר כפרה אין [ט] טעונין לחם אמר שמואל כל שבחטאת מתה בתודה אין טעונה לחם כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם [י] מתיב רב עמרם מהו אומר [יא]התודה יקריב מנין למפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות מנין שאיזו מהן שירצה יקריב ולחמה עמה ת"ל התודה יקריב יכול תהא שניה טעונה לחם ת"ל יקריבנו אחד ולא שנים ואילו גבי חטאת כי האי גונא רועה דתנן [יב] [יג]הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות מתכפר באחת מהן ושניה תמות דברי רבי וחכמים אומרים [יד]אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים הא קודם שנתכפרו בעלים רועה שמואל כרבי סבירא ליה דאמר [טו]אבודה בשעת הפרשה מתה אלא רועה לרבי היכי משכחת לה כדרבי אושעיא [יז]דאמר רבי אושעיא [יח]הפריש שתי חטאות לאחריות מתכפר באיזה מהן שירצה והשניה תרעה [יט] והא גבי תודה כי האי גוונא אין טעונה לחם אלא שמואל כרבי שמעון סבירא ליה דאמר חמש חטאות מתות והא רועה לרבי שמעון לית ליה כלל [א]שמואל נמי חדא קאמר כל שבחטאת מתה בתודה אין טעונה לחם מאי קמ"ל לאפוקי מדרבי יוחנן דאמר [כ] אדם מתכפר בשבח הקדש קמשמע לן דלא [כא] א"ר אבא [כב]זו תודה וזו לחמה [כג]אבד הלחם מביא לחם אחר אבדה תודה אינו מביא תודה אחרת מאי טעמא לחם [כד] לגלל תודה ואין תודה לגלל לחם [כה]ואמר רבא [כו]הפריש מעות לתודתו ונתותרו

מאי קמשמע לן דקסבר רבי יוחנן מתכפר אדם בשבח הקדש. משמע הכא דפסיטא לן דאית ליה לרבי יוחנן הך סברא וכן משמע נמי בפרק במה דברים (דף מז.) דבעי רבי אלעזר אדם מתכפר בשבח הקדש או לא אמר רבי יוחנן כמה שניס גדל זה ביניהו ולא שמע הלכה זו ממנו מכלל דאמרה ר' יוחנן אין ועל הדא אמרה דתנן וולד תודה ותמורתה כו' ומייתי הך דשמעתין ותימה דבתמורה בפ' כילד מעריכין (דף כה.) אמר רבי יוחנן הפרים חטאת מעוברת וילדה רלה בה מתכפר רלה בוולדה מתכפר מאי טעמא קסבר ר' יוחנן אם שיירה משוייר עובר לאו ירך אמו הוא והוה ליה כמפרים שתי חטאות לאחריות רלה בה מתכפר רלה בתכרתה ומותיב התם ר' אלעזר ומסיק כתנאי ופריך רבא ממאי דטעמא דר' יוחנן דאם שיירו משוייר דלמא היינו טעמא דרבי יוחנן דאדם מתכפר בשבח הקדש אלא דמשמע דר' יוחנן מכדי רבי אלעזר תלמידיה דר' יוחנן ויתיב קמיה דר' יוחנן ולא אהדר ליה אי שיניא ואת אמרת טעמא דר' יוחנן משום דאדם מתכפר בשבח הקדש דלדוקא בחטאת דריך לומר טעמא משום דאם שיירו משוייר דאם איתא דאינו עובר ירך אמו לא היה מתכפר בשבח הקדש משום דקיימא לן (מעילה דף י.) ממש חטאות מתות ולד חטאת כו' אבל הסמא דעובר לאו ירך אמו הוא מתכפר בולד כבשתי חטאות לאחריות דמי והא דקיימא לן ולד חטאת מתה מיתוקמא בהפרישה ואח"כ נתעברה אבל בולד תודה מתכפר אפי' הפרישה ואח"כ נתעברה בשבח הקדש כדאיתא הכא ובכריתות (דף כז.) ומתיישבא בכך שמעתא דבאמוך אמר שמואל כל שבחטאת מתה בתודה אין טעון לחם ומסיק שמואל כר"ש שבילא ליה דאמר ממש חטאות מתות ורועה לר"ש ליתא ליה כלל ושמואל מאי קמשמע לן לאפוקי מדרבי יוחנן הא שפיר אית ליה לרבי יוחנן נמי הא כללא דאם אדם מתכפר בשבח הקדש בתודה הכי נמי מתכפר בשבח הקדש בחטאת ואינה מתה בחטאת ולכך טעונה לחם [יז]כתודה אלא דאי בחטאת אין מתכפר בשבח הקדש דאי בחטאת מתה אינה מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים הא קודם שנתכפרו בעלים רועה שמואל כרבי סבירא ליה דאמר [יח]אבודה בשעת הפרשה מתה אלא רועה לרבי היכי משכחת לה דכדרבי אושעיא דאמר רבי אושעיא הפרישה שתי חטאות לאחריות מתכפר באיזה מהן שירצה והשניה תרעה [יט] והא גבי תודה כי האי גוונא אין טעונה לחם אלא שמואל כרבי שמעון סבירא ליה דאמר חמש חטאות מתות והא רועה לרבי שמעון לית ליה כלל [כ]שמואל נמי חדא קאמר כל שבחטאת מתה בתודה אין טעונה לחם מאי קמ"ל לאפוקי מדרבי יוחנן דאמר [כא] אדם מתכפר בשבח הקדש קמשמע לן דלא [כב] א"ר אבא [כג]זו תודה וזו לחמה [כד]אבד הלחם מביא לחם אחר אבדה תודה אינו מביא תודה אחרת מאי טעמא לחם [כה] לגלל תודה ואין תודה לגלל לחם [כו]ואמר רבא הפריש מעות לתודתו משוייר וטעמא דר' יוחנן דקסבר אדם מתכפר בשבח הקדש: **רועה** לרבי היכי משכחת לה. דרבי אושעיא אליבא דרבי אמרה כדאיתא בתמורה בפרק וולד חטאת (דף כד.):

הפריש שתי חטאות לאחריות מתכפר באחת מהן. לא בהפרש

בזו אחר זו אלא כן אין מתכפר בשניה ומתכפר באחת מהן משמע באיזה שירצה ובמפרים בבא אחת נמי לא איירי דכל שאינו בזה אחר זה אפילו בבא אחת אינו כדאיתא בפ' האיש מקדש (קדושין דף נ:) אלא כגון דאמר מיקדוש אחת מהן ממון השתים כי הניא דליקדשו אבבעיה ממון שמוגיס לעגיל אבל צריך לדקדק דלא מיקשי אם אין בריה דנגי תודה שאמרה על פ' חטאת לא קשיא מבריה כדפרישית לעיל [דף עמ: ד"ה ליקדשו]:

כולהו

אלא אחליפי תודה נדבה. כגון דאמר הכי זו תודה ואינו מייב באחריותה ואבדה והפרים אחרת: **מרבה בתודות הוא.** ולאו מליפין היא דהא לא מחייב באחריותה דקמיימא אלא תודה באפי נפשה היא וטעונה לחם אפי' נתכפר בראשונה: **מותר דתודה היא.** יתירות שגדל על המודה ולאו תודה עצמה: **אלא אולד תודת חובה.** אמר לפני כפרה טעון לחם דקסבר אדם מתכפר בשבח שהשבים הקדש לאחר שהוקדש כיון דאיתי אבדה תודה נפיק ידי נדבתו בולד תודה קריבן ביה וטעונה לחם אם הקריבה תחלה דהא אהני ליה דבהאי יצא ידי נדרו אבל ולד תודת נדבה אלא עני' רמיא אם אבדה ליכא למימר אולד במקום תודה הוא וכו מתכפר דהא אם האם קיימת מן הדין צריך להקריבה ואם אבדה בלא ולד נמי הוי מפטרי: **הוי בה אביי נמי בה"ג.** דרב עמרם ומשני לה נמי כדשניין: **מרבה בתודות הוא.** ולאו מליפין קמיימא הוא דהא אינו מחייב באחריותה: **ולד תודת נדבה.** אפי' לפני כפרה מותר דתודה הוא ולא אהני ליה מידי דליכא למימר בשבח הקדש מתכפר דהא לאו עני' רמיא: **לפני כפרה טעונות לחם.** שהרי יצא בהן ידי חובתו שאם תאבד הראשונה עוד לא צריך לאתויי אחריני: מילתא דשמואל מפרש לקמן: **אין חטאת.** שכפרו בעליה אחת מהן: **אין חטאת.** שכפרו בעליה אחת מהן: **אין חטאת.** שכפרו בעליה אחת מהן ש"כ נמצאת לאחר שכפרו בעליה באחרת הא אם נמצאת קודם לכן כי הא דשתיהן עומדות ונתכפר באחת מהן שניה רועה וגבי תודה קתני יכול תהא שניה טעונה לחם כו' ומדרבנן קא מותיב לה: **שמואל כרבי ס"ל דאמר.** אם אבדה הראשונה בשעת הפרשת השניה מתה ואע"ג אלא היתה אבודה בשעת הפרה שנמצאת קודם הלכך משום הכי בתודה אין טעונה לחם השניה שהרי גבי חטאת מתה כה"ג: **אלא.** לרבי היכי מצטחת לה דמתוקמא מילתא דשמואל דאמר כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: **במפריש שתי חטאות לאחריות.** שאם תאבד האחת יתכפר בחבירתה דהתם רבי תודה דיתכפר באחת מהן חטאת שנתכפרו באחרת מתה אלא ע"י דימוי שאבדה ונדמית אבל בהגך דלא נדמו מעולם לא דהכי הוי הלכה למשה מסיני דכל דין חטאת המתות הלכה למשה מסיני במס' תמורה: **והא גבי תודה בה"ג.** אם הפרים שתי תודות לאחריות אין שניה טעונה לחם דהא ליכא למימר מרבה בתודות הוא דהא מודה אפרשיהו וכתיב המודה המודה טעונה לחם ולא מליפתה: **אלא שמואל.** דאמר כל שבחטאת מתה בתודה אינה טעונה לחם: **כר"ש ס"ל דאמר.** במס' תמורה ר' חטאות מתות וקא מסיק שבכפרו בעליה (וכן) [והייגו] בכל ענין ואפי' הפרים שתי חטאות לאחריות שניה תמות הלכך בתודה אינה טעונה לחם: **והא רועה לר"ש לית ליה כלל.** ומאי האי דקאמר שמואל כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: **שמואל נמי חדא קאמר.** בתמה איירי ברועה לא איירי: **מאי קמ"ל.** שמואל כולהו מגיגא לעיל דאין טעונות לחם והא דלא ליכא למימר דכשעברה שתה אחת לאשמועינן דהא תודה כשרה אפי' בת עשר שנים: לאפוקי מדר"י דאמר ולד (חטאת) [תודה] לפני כפרה טעון לחם דאדם מתכפר בשבח הקדש קמ"ל שמואל דלא דקאמר כל שבחטאת מתה בתודה אינה טעונה לחם ולד חטאת מתה: **אבד הלחם מביא לחם אחר.** על תודה זו: **אבדה תודה.** אין מביא תודה אחרת על לחם זה אלא אבדה המודה אבדה הלחם: **מאי טעמא.** מביא לחם אחר: לחם

מסכת מכשירין

פרק א' משנה ה'

הַמְמַהֵר אֶת הַבְּרֵשָׁה, וְהַסּוֹחֵט שְׁעָרוֹ בְּכֶסוּתוֹ, רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, הַיּוֹצְאִין בְּכִי יַתֵּן, וְאֵת שֶׁבּוֹ אֵינָן בְּכִי יַתֵּן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְכַּוֵּן שֶׁיֵּצְאוּ מִכֻּלּוֹ:

עין משפט נר מצוה

כו א ב ג מיי' פי"ב מהלכות פי"ג מהל' פסק"מ הל' מ:
כז ד מיי' שם פי"ד הלכה ג:
כח ה מיי' שם הלכה ה:
כט ו מיי' שם הלכה ה:
ל ז מיי' פי"ב שם הלכה יא:
לא ח מיי' שם הלכה יב:

רבינו גרשום

ואי חילופי תודה נדבה דקאמר הרי זו ואבדה והפרשי אחרת בין לפני כפרה שנתכפר באחת בין לאחר כפרה טעונות לחם שתיהם דמרבה בתודות הוא דיכול אדם להביא כמה תודות נדבות שירצה ולחמיהן: מותר דתודה היא. דכבר נתכפר באמה: והוי כמפריש מעות לתודה וניתותר: קסבר ר' יוחנן יכול אדם להתכפר בשבח הקדש דהיינו ולד הקדש וכיון דיכול להתכפר באיזה שירצה באם או בולד הכי נמי גבי תודה טעונה לחם: הוי בה אביי כי האי גוונא אהייא וכו': והא גבי תודה כי האי גוונא דאם הפרישה שתי תודות לאחריות שאם תאבד אחת יהא שניה תחתיה אין טעון לחם דכתיב יקריבנו לא' ולא לב' והיכי קאמר כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: אלא שמואל לא סבר לה כר' ורבנן אלא כר' שמעון קאמר חמש חטאות מתות ולד חטאת ותמורת חטאת ותשאת שכפרו בעליה היינו מפרש שתי חטאות לאחריות וכיפר באחת אידך מתה ושמתו בעליה ושעיבדה שנתה: ולית ליה רועה כלל והיכי ס"ל לשמואל כותיה: שמואל נמי חד קאמר כל שבחטאת מתה. וכל שבחטאת רועה לא איירי בה: ומאי קמ"ל שמואל לאפוקי מר' יוחנן דאמר אדם מתכפר בשבח הקדש בולד קמ"ל שמואל דלא דהל' כרבי שמעון דחמש חטאת מתות ולד חטאת וכו' ואין מתכפרין בו: הפריש מער לתודתו. לובח תודה:

שיטה מקובצת

ט) דקסבר ר"י אדם כו'. וחכי אית ליה בפרק בתרא דכריתות דבעי ר"א אדם מתכפר כו' והיינו מילתא דשמעתין וקשה דבפ' כיצד מערימין אמר ר"י הפרש מעוברת וילדה כו' ופריך התם למסקנא מתקיף לה רבא כו' ומשני אמר לך רב המנונא כו' אלמא קסבר ר"י אין אדם מתכפר בשבח הקדש ור"ל דהיינו דוקא בחטאת דולד חטאת מתה לכך הוצרך לומר לר"י שיירו משוייר דאי כחד גופא דמי וטעמא דר"י משום דאדם מתכפר הו"ל ולד חטאת דלמיתה אזלא אבל כיון דתרי גופי נינהו לא דמי לולד חטאת דולד חטאת דמתה היינו כשהפרישה רקנית ואח"כ נתעברה דנהי דרבא פריך התם דלמא היינו טעמא דר"י דאדם מתכפר בשבח הקדש ואית ליה דאינה מתה אפי' חשיבה כחד גופא ודאי רבא לא מדמי ליה לולד חטאת דקסבר אין ולד חטאת אלא דוקא הפרישה רקנית ואח"כ נתעברה אבל בולד תודה מודה דאדם מתכפר וא"ת והכא מגלן דסבר ר"י מתכפר דילמא קסבר ר"י אם שיירו משוייר והוי תרי גופי והו"ל מפרש שתי תודות לאחריות ור"ל דמשמע ליה דמיירי בכל ענין אפי' הפרישה רקנית ואח"כ נתעברה דאז ס"ע מודו דחד גופא ניתנו. תו"א: **ג)** חילופי (חטאת) [תודת נדבה]: **ג)** כפרה טעונות: **ד)** תודת חובה וחילופי תודת חובה לפני כפרה טעונות: **ה)** אין טעונות: **ו)** מתיב רב עמרם. וה"ה דהמ"ל והרי ולד חטאת שהפרישה בשהיא מעוברת דלאו למיתה אזלא אפי' לאחר כפרה ואפ"ה אין ולד תודה טעונה לחם אחר כפרה ולמאי דמשני לקמן שמואל כר"ש ס"ל ניחא: **ז)** דתנן המפרש: **ח)** תרעה. והא דקי"ל נתכפרו בעליה מתה היינו דוקא בנתכפרו ואבדו: **ט)** דאמר. תמורה (דף כ"ה) וכריתות פ' בתרא: **י)** אמר רבה: **יא)** לחם גלל תודה ואין תודה גלל לחם ואמר רבה: **יב)** קאי דקתני מגין לרבות תמורה: **יג)** קתני וקי"ל בחליפי תודה דהיא נדבה: **יד)** והלכך חייב בלתמיהן: **טו)** אדם מתכפר בתודה הרבה הס"ד: **טז)** ותירץ דאולד: **יז)** לחם גלל: **יח)** תיבות אין מביא תודה אחרת נמחק:

הגהות

(ב) **רש"י** ד"ה לגלא מחולל וכו' בין לפני כל"ל ותיבת הקריבה נמחק:

רש"י כת"י

אלא אחליפי תודת נדבה. כגון דאמר הכי זו תודה ואינו מייב באחריותה ואבדה והפרים אחרת: **מרבה בתודות הוא.** ולאו מליפין היא דהא לא מחייב באחריותה דקמיימא אלא תודה באפי נפשה היא וטעונה לחם אפי' נתכפר בראשונה: **מותר דתודה היא.** יתירות שגדל על המודה ולאו תודה עצמה: **אלא אולד תודת חובה.** קאמר לפני כפרה טעון לחם דקסבר אדם מתכפר בשבח שהשבים הקדש לאחר שהוקדש כיון דאיתי אבדה תודה נפיק ידי נדבתו בולד תודה קריבן ביה וטעונה לחם אם הקריבה תחלה דהא אהני ליה דבהאי יצא ידי נדרו אבל ולד תודת נדבה אלא עני' רמיא אם אבדה ליכא למימר אולד במקום תודה הוא וכו מתכפר דהא אם האם קיימת מן הדין צריך להקריבה ואם אבדה בלא ולד נמי הוי מפטרי: **הוי בה אביי נמי בה"ג.** דרב עמרם ומשני לה נמי כדשניין: **מרבה בתודות הוא.** ולאו מליפין קמיימא הוא דהא אינו מחייב באחריותה: **ולד תודת נדבה.** אפי' לפני כפרה מותר דתודה הוא ולא אהני ליה מידי דליכא למימר בשבח הקדש מתכפר דהא לאו עני' רמיא: **לפני כפרה טעונות לחם.** שהרי יצא בהן ידי חובתו שאם תאבד הראשונה עוד לא צריך לאתויי אחריני: מילתא דשמואל מפרש לקמן: **אין חטאת.** שכפרו בעליה אחת מהן: **אין חטאת.** שכפרו בעליה אחת מהן ש"כ נמצאת לאחר שכפרו בעליה באחרת הא אם נמצאת קודם לכן כי הא דשתיהן עומדות ונתכפר באחת מהן שניה רועה וגבי תודה קתני יכול תהא שניה טעונה לחם כו' ומדרבנן קא מותיב לה: **שמואל כרבי ס"ל דאמר.** אם אבדה הראשונה בשעת הפרשת השניה מתה ואע"ג אלא היתה אבודה בשעת הפרה שנמצאת קודם הלכך משום הכי בתודה אין טעונה לחם השניה שהרי גבי חטאת מתה כה"ג: **אלא.** לרבי היכי מצטחת לה דמתוקמא מילתא דשמואל דאמר כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: **במפריש שתי חטאות לאחריות.** שאם תאבד האחת יתכפר בחבירתה דהתם רבי תודה דיתכפר באחת מהן חטאת שנתכפרו באחרת מתה אלא ע"י דימוי שאבדה ונדמית אבל בהגך דלא נדמו מעולם לא דהכי הוי הלכה למשה מסיני דכל דין חטאת המתות הלכה למשה מסיני במס' תמורה: **והא גבי תודה בה"ג.** אם הפרים שתי תודות לאחריות אין שניה טעונה לחם דהא ליכא למימר מרבה בתודות הוא דהא מודה אפרשיהו וכתיב המודה המודה טעונה לחם ולא מליפתה: **אלא שמואל.** דאמר כל שבחטאת מתה בתודה אינה טעונה לחם: **כר"ש ס"ל דאמר.** במס' תמורה ר' חטאות מתות וקא מסיק שבכפרו בעליה (וכן) [והייגו] בכל ענין ואפי' הפרים שתי חטאות לאחריות שניה תמות הלכך בתודה אינה טעונה לחם: **והא רועה לר"ש לית ליה כלל.** ומאי האי דקאמר שמואל כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: **שמואל נמי חדא קאמר.** בתמה איירי ברועה לא איירי: **מאי קמ"ל.** שמואל כולהו מגיגא לעיל דאין טעונות לחם והא דלא ליכא למימר דכשעברה שתה אחת לאשמועינן דהא תודה כשרה אפי' בת עשר שנים: לאפוקי מדר"י דאמר ולד (חטאת) [תודה] לפני כפרה טעון לחם דאדם מתכפר בשבח הקדש קמ"ל שמואל דלא דקאמר כל שבחטאת מתה בתודה אינה טעונה לחם ולד חטאת מתה: **אבד הלחם מביא לחם אחר.** על תודה זו: **אבדה תודה.** אין מביא תודה אחרת על לחם זה אלא אבדה המודה אבדה הלחם: **מאי טעמא.** מביא לחם אחר: לחם